مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

محمد صالح گردش 06/21/2023

به علم خود، تو می دانی

اهدأ به برادرم که به این دو آواز عشق می ورزید!
صدای «لتامنگیشکر» نسیم ملایمِ عشق و مهر های فرازمین و فرا زمان بوده است که وصفش در قالب زبان و بیان نمی گنجد، چنانکه امواج صدای او ما را تا بیکرانه های سواحل آرام عشق و دوستی می کشد و تسکین و تسلی و امید می بخشد. شاید، صدای لتا بازتابی از بهم خوردن بالهای فرشته یی بود که از کناره های نزدیک به زمین می گذشت و نسیمی آمیخته با عطرِ عشق و محبت را به ما آدمیان می دمانید. باوجود آن هم نباید از کنار آواز خواهرش، ”آشا“ با بی توجهی گذشت. در لحن و صدای آشا نیز لرزش و موج و طنین های شگفت انگیزی نهفته است که فقط می توان با جاذبه عشق، لمس و احساس و جذبش نمود. از برداشت من، صدای لتا با وجود حزن و اندوه باری، نشاط آور و طرب انگیز، و صدای آشا باوجود نشاط و طرب انگیزی، اندوه بار و محزون است. این قاعده از نظر محاسباتی این قلم در آواز های «کشور»و «محمد رفیع» نیز مصداق پیدا می کند.
دست خلقت، عجیب شگفتی هایی را می شگوفاند و می پروراند و باز می پژمراند و پرپر می سازد! در جایی نخوانده ام اما از زبان دوستی شنیدم که وقتی شیخ الاجل «سعدی شیرازی» بار نخست به هند سفر نمود در بازار دهلی دکانداری جوان و بسیار زیبارویی را دید و در حال حیرانی و تعجب از جمال و حسن دل انگیز جوان، به دلش گفت: ای خدا روزی این جوان را با چنین زیبایی نیست خواهی کرد و به کام مرگ اش فرو خواهی بُرد؟ سی سال بعد باز گذرش به دهلی افتاد و در همان دکان پیرمردی را دید که مصروف دکانداری بود و از قرائن دانست که همان جوان سی سال پیش است. به دل گفت، ای خدا وقتی چنین اش ساختی بی هیچ حسرت و حساب و سوال مرگش نیز خواهی داد. در اخیر اینکه هر چه اندیشیدم ندانستم چرا پایان هر چیز اندوه بار و غمین است. برادر گلم «خواجه محمدصادق جان» روح ات شاد، آرام بخواب که دنیای امروزی جای انسان های خوبی چون تو نبود و نیست. برادرم، بی وقت به دنیا آمدیم و باز تو بی وقت از دنیا رفتی و مرا درین غمکده تنها گذاشتی. نمی دانم و به گفتهٔ شاعری:
خدایا من نمی دانم، به علم خود تو می دانی

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ